

”دبل شیواڈاری سُتھہ هین ما یا جپیٹ“

آج دلارام باب آپنی دل تخت نشین بچوں سین و اپنی سنیھی، سھیوگی بچوں سین دل کی لین دین کرنی آئی ہئے۔ باب کی دل ہر کیا رہتا اور بچوں کی دل ہر کیا رہتا ہئے! آج سپکی دل کا حال چال لینی آئی ہئے۔ خاص دُور دیشی دبل و دیشی بچوں سین دل کی لین دین کرنی آئی ہئے۔ مرلی تو سُنتی رہتی ہو لیکن آج روح رہاٹ کرنی آئی ہئے کسی بچی سہج سرل روپ سین آگی بدیتی جا رہی ہو؟ کوئی مشکل، چلنی ہر ٹکاوٹ تو نہیں لگتی۔ ٹکتی تو نہیں ہو؟ کسی چوتی بڑی باتون ہر گنفیوڑ تو نہیں ہوتی ہو؟ جب کسی نہ کسی ایشوریہ مریادا و اشہید کی دئریکشن کو، سنکلپ ہر واٹی ہر و اکرم ہر الْجَهَنَ کرتی ہو تب گنفیوڑ ہوتی ہو۔ نہیں تو بہت خوشی خوشی سین، سُک چئن آرام سین باب کی ساث ساث چلنی ہر کوئی مشکل نہیں۔ کوئی ٹکاوٹ نہیں۔ کوئی الْجَهَنَ نہیں۔ کسی یہ پرکار کی کمزوری سہج کو مشکل بناءً دیتی ہئے۔ تو باب دادا بچوں کو دیک روح رہاٹ کر رہی ہی ٹی کے اتنی لاذی سکیلڈی سریشت آتمائیں، وشیش آتمائیں، پچ آتمائیں، سرو سریشت پاؤں آتمائیں، وشو کی آدار مُورٰت آتمائیں اور قر مشکل کئسی؟ الْجَهَنَ ہر کئسی آسکتی ہئے؟ کسکی ساث چل رہی ہئے؟ باب دادا سنیھہ اور سھیوگ کی بانہوں ہر سماتی ہوئی ساث ساث لی جا رہی ہئے۔ سنیھہ، سھیوگ کی بانہوں کی مالہا سدا گلی ہر پری ہوئی ہئے۔ ائسی مالہا ہر پروئی ہوئی بچی اور الْجَهَنَ ہر آوی یہ ہو کئسی سکتا! سدا خوشی کی جھولی ہر جھوُلني والی، سدا باب کی یاد ہر رہنی والی مشکل و االْجَهَنَ ہر آنہیں سکتی! کب تک الْجَهَنَ اور مشکل کا آنپو کرتی رہینگی؟ باب کی پالنا کی چترچایا کی اندر رہنی والی، الْجَهَنَ ہر کئسی آسکتی ہئے۔ باب کا بننی کی باد، شکتیشالی آتمائیں بننی کی باد، ما یا کی نالیجفل بننی کی باد، سرو شکتیون، سرو خزانوں کی آڈکاری بننی کی باد، کیا ما یا و ا و گھن ہلا سکتی ہئے؟ (نہیں) بہت ذیری ذیری بولتی ہئے۔ بولو سدا کال کی لیئی نہیں۔ دیکنا، سیپی کا فوٹو نکل رہا ہئے۔ ٹیپ پری ہئے آواز کی۔ قر وہان جا کر بدل تو نہیں جائینگی نان! آپی سین صرف سنیھہ کی، شیوا کی، اڑتی کلا کی وشیش آنپوون کی ہین سماچار دینگی نان۔ ما یا آگئی، گر گئی، الْجَهَنَ گئی، ٹک گئی، گھبرا گئی، ائسی ائسی پتر تو نہیں آئینگی نان۔ جئسی آج کلہ کی دنیا ہر سماچار پتروں ہر کیا خبریں نکلتی ہئے؟ دُکی کی، االْجَهَنَوں کی۔

لیکن آپکی سماچار پتر کوئی ہئے؟ دُکی کی، االْجَهَنَوں کی۔ خوشی کی آنپو، آج مئن نین یہ وشیش آنپو کیئا۔ آج یہ وشیش شیوا کی۔ آج منسا کی شیوا کی آنپو تو کی۔ آج دلشکست کو دل خوش بنا دیئا۔ نیچپی گری ہوئی کو اڑا دیئا۔ ائسی پتر لکینگی نان۔ کیونک 63 جنم الْجَهَنَ یہی یہی، گری یہی، نوکریں یہی کائی۔ سپ کچ کیئا اور 63 جنمون کی باد یہ ایک سریشت جنم، پریورتن کا جنم، چڑھتی کلا سین یہی اڑتی کلا کا جنم، اسی الْجَهَنَا، گرنا، ٹکنا، بُدھی سین پتکنا، یہ باب دادا دیک نہیں سکتی۔ کیونک سنیھی بچی ہئے نان۔ تو سنیھی بچوں کا یہم ثورا سا دُک کی لہر کا سمی، سکدادا تا باب دیک نہیں سکتی۔ سمجھا! تو آپی سدا کال کی لیئی بیتی کو بیتی کر لیئا نان۔ جس

سمیہ کوئی یہ بچا ذرا یہ الْجَهَنْ ۾ آتا و امايا کی وش هو جاتا، کمزور هو جاتا اُس سمیہ وطن ۾ باپ دادا کی سامنی اُن بچوں کا چھرا کئسا دکائی دیتا ہئے، معلوم ہئے؟ مکی مائوس کی کبل کی طرح۔ کیپی مايا کی بوجھ ۾ موئی بن جاتی۔ کیپی پرشارت کی همت ہیں چوتی بن جاتی۔ مکی مائوس یہ کوئی چوتا، کوئی موٹا ہوتا ہئے نان۔ مکی مائوس تو نہیں بنینگی نان۔ باپ دادا یہ کیل دیک هستی رہتی ہئے۔ کیپی دیکو فرشتی روپ، کیپی دیکو سرو کی سنیہی سہیوگی روپ، کیپی دبل لائیت روپ اور کیپی کی قر مکی مائوس یہ ہو جاتی ہئے۔ کونسا روپ آچا لگنا ہئے؟ یہ چوتا موٹا روپ تو آچا نہیں لگتا ہئے نان۔ باپ دادا دیک رہی تی کے بچوں کو آپی کتنا کاریہ کرنا ہئے۔ کیئا ہئے وہ تو کرنی کی آگی کچ یہ نہیں ہئے۔ آپی کتنوں کو سندیش دیئا ہئے؟ کم سین کم ستیگ کی پہلی سنکیا 9 لاک تو بنائو۔ بنانا تو زیادہ ہئے لیکن آپی 9 لاک تو بنائو۔ باپ دادا دیک رہی تی کے کتنی شیوا آپی کرنی ہئے، جسکی اوپر اتنی شیوا کی ذمیواری ہئے۔ وہ کتنی بڑی ہونگی! انہوں کو اور کچ سوچنی کی فرصت ہونگی؟ جو بڑی رہتا ہئے وہ سہج ہیں مايا جیت ہوتا ہئے۔ بڑی کسیر ہئے؟ درشتی دواران، منسا دواران، واٹی دواران، کرم دواران، سمپرک دواران چاروں پرکار کی شیوا ۾ بڑی۔ منسا اور واٹی کرم دونو سات ہو۔ چاهی کرم کرتی ہو، چاهی مک سین بولتی ہو، جئسی دبل لائیت ہو، دبل تاجداری ہو، دبل پوچھیہ ہو، دبل ورثا پاتی ہو تو شیوا یہی دبل چاہیئی۔ صرف منسا نہیں، صرف کرم نہیں۔ لیکن منسا کی سات سات واٹی۔ منسا کی سات سات کرم۔ اسکو کھا جاتا ہئے دبل شیواڈاری۔ ائسی دبل شیواڈاری سُتھ ہیں ماياجیت رہتی ہئے۔ سمجھا! سِنگل شیوا کرتی ہو۔ صرف واٹی ۾ وصرف کرم ۾ آ جاتی ہو تو مايا کو ساثی بننی کا چانس مل جاتا ہئے۔ منسا آرٹات یاد۔ یاد ہئے باپ کا سھارا۔ تو جہاں دبل ہئے، ساثی سات ۾ ہئے تو مايا ساثی بن نہیں سکتی۔ سِنگل ہوتی ہو تو مايا ساثی بن جاتی ہئے۔ قر کھتی شیوا تو بہت کی۔ شیوا کی خوشی یہی ہوتی ہئے لیکن قر شیوا کی بیچ ۾ مايا یہی آ گئی۔ کارٹ؟ سِنگل شیوا کی۔ دبل شیواڈاری نہیں بنی۔ آپی اس ورش دبل ودیشی کس بات ۾ پرائیز لینگی؟ پرائیز لینی تو ہئے نان!

جو شیواکیندر اس ورش شیوا ۾، سُو کی اِستنتی ۾ سدا نِروگھن رہ، نِروگھن بنانی کا وائبریشن وشو ۾ ڦھلائینگی، ساری ورش ۾ کوئی یہی وگھن وش نہیں ہونگی، ائسی شیوا اور اِستنتی ۾ جس یہی شیواکیندر کا اِنڈمپل ہونگا اُسکو نمبروں پرائیز ملینگی۔ ائسی پرائیز لینگی نان! جتنی یہی سینترس لی۔ چاهی دیش کی ہو، چاهی ودیش کی ہو لیکن ساری ورش ۾ نِروگھن ہو۔ یہ سینتر کی پوتامیل کا چارت رکنا۔ جئسی اور پوتامیل رکتی ہو نان۔ کتنی پردرشنیاں ہوئی، کتنی لوگ آئی، وئسی یہ پوتامیل ہر ماس کا نوت کرنا۔ یہ ماس سپ کالاس کی آنی والی برہمنٹ پریوار نِروگھن رہی۔ مايا آئی، اسیں کوئی ائسی بات نہیں۔ ائسی نہیں کے مايا آئینگی ہیں نہیں۔ مايا آؤی لیکن مايا کی

وَشْ نهين هونا هئ. مايا کا کام هئ آنا اور آپکا کام هئ مايا کو جيتنا. اُنکي پرياء ۾ نهين آنا هئ. اپني پرياء سين مايا کو پڳانا هئ نه کي مايا کي پرياء ۾ آنا هئ. تو سمجها کؤنسى پرائىز ليني هئ. ايک يې وگهن ۾ آيا تو پرائىز نهين کيونک ساتي هو نان. سڀي کو ايک دو کو ساث ديتى هوئي اپني گھر چلنا هئ نان. إسکي ليئي سدا شيوا ڪيندر کا واتاور ٻائسا شكتيشالي هو جو واتاور ٻيء سرو آتمائون کي ليئي سدا سهيوجي بن جائي. شكتيشالي واتاور ڪمزور کويي شكتيشالي بناني ۾ سهيوجي هوتا هئ. جئسي قلعا بانڊا جاتا هئ نان. قلعا کيون بانڌتى هئ کي پرجا يې قلعي کي اندر سيف رهي. ايک راجا کي کوئري نهين بناتي، قلعا بناشي ٿي. آپ سڀي يې سيم کي ليئي، ساتيون کي ليئي، آنيم آتمائون کي ليئي جوا لا کا قلعا بانڏو. ياد کي شكتي کي جوا لا هو. اپي ديكينگي کون پرائىز ليني هئ؟ ورش کي آنت ۾ نيو ائر مناني آتي هو نان، تو جو وجئي هونگي، آنهون کو وشيش نمنتر ڏيڪر بُلايا جائينغا. اکيلي وجئي نهين هونگي. پُورا سينتر وجئي هو. اس سينتر کي سيريمني ڪرينگي. ڦر ديكينگي وديش آگي آتا هئ وا ديش؟ آچا اور کوئي مشڪل تو نهين کوئي يې مايا کا روپ تنگ تو نهين ڪرتا هئ نان. يادگار ۾ ڪھاڻي کيا سُپي هئ! سُپنکا اسکو تنگ ڪرنى آئي تو کيا ڪيئا؟ مايا کا ناك ڪاٿنی نهين آتا؟ يهان سڀ سهج هو جاتا هئ، آنهون نين تو انتریستنگ بناني کي ليئي ڪھاڻي بناء دي هئ. مايا پر ايڪ بار وار ڪر ليئا، بس. مايا ۾ کوئي دم نهين هئ. باقي هئ اندر کي ڪمزوري. مري پري هئ. ٿوراسا رها هوئا سُواس چل رها هئ. اسکو ختم ڪرنا اور وجئي بننا هئ کيونک آنتم سميه پر تو پهونچ گئي هو نان! صرف وجئي بن وجئي کي حساب سين راجيه يابجي پانا هئ. اس ليئي يه آنتم سُواس پر نمت ماتر وجئي بننا هئ. مايا جيت جڳت جيت هئ نان. وجئي پراپت ڪرنى ڪا ڦل راجيه يابجي هئ. اس ليئي صرف نمت ماتر يه مايا سين کيل هئ. يڏ نهين هئ، کيل هئ. سمجها! آج سين مکي مائوس نهين بننا. آچا!

ستيگ کي استاپنا کي باري ۾ ڪنج جانکاري

اپني ڪلپ پهلي والي سورڳ کي مر ج هوئي سنسڪارون کو امر ج ڪرو تو سيم هيں اپني کو ستبيگي شهزادي آپيو ڪرينگي اور جس سميه وهم ستبيگي سنسڪار امر ج ڪرينگي تو ستبيگ کي سڀي ريت رسم ائسي سڀشت امر ج هوئي جئسي ڪله کي بات هئ. ڪله ائسا ڪرتى ٿي، ائسا آپيو ڪر سكتي هو! ستبيگ کا ارث هيں هئ، جو يې پرڪرتى کي سُک هئ، آتما کي سُک هئ، بُڏي کي سُک هئ، من کي سُک هئ، سنٻند کا سُک هئ، جو يې سُک هوتي وهم سڀ حاضر هئ. تو اب سوچو پرڪرتى کي سُک کيا هوتي هئ، من کا سُک کيا هوتا هئ، سنٻند کا سُک کيا هوتا هئ، ائسي امر ج ڪرو. جو يې آپکو اس دنيا ۾ آچي تي آچا دکائي دينا هئ، وهم سڀ چيزين پيوئر روپ ۾، سميپن روپ ۾، سڪدائئي روپ ۾ وهان هونگي. چاهي ڏن ڪهو، من ڪهو، مؤسمر ڪهو، سڀ پراپتي تو سريشت تي سريشت هئ، اسکو هيں ستبيگي ڪها جانا هئ. ايڪ بہت آچي تي آچي سڪدائئي سميپن فئملی سمجھو، وهان راجا پرجا سمان مرتبى هوتي هوئي يې پريوار کي روپ ۾ چلتا هئ. يه نهين ڪھينگي کي يه داس داسي هئ. نمبر هونگي، شيوا هونگي ليڪن

داسی هئ، اس یاونا سین نهین چلينگي. جئسي پريوار کي سڀ سنبندی خوشمزاج، سکي پريوار، سمرث پريوار، جو یي سريشتا هئ و هم سڀ هئ. دکانون ۾ یي خريداري ڪرينگي تو حساب ڪتاب سين نهين. پريوار کي لين دين کي حساب سين ڪچ دينگي ڪچ لينگي. گفت هين سمجھو. جئسي پريوار ۾ نيم هوتا هئ، ڪسکي پاس زياده چيز هوتي هئ تو سڀي بانتتي هئ. حساب ڪتاب کي ريت سين نهين. ڪاروبار چلانی کي ليئي ڪوئي کوئي ڪوئي ڊيوٽي ملي هوئي هئ، ڪوئي ڪوئي. جئسي يهان مذوبن ۾ هئ نان. ڪوئي ڪپڙي سنپالتا، ڪوئي آناج سنپالتا، ڪوئي پئسي تو نهين ديتني هو نان. ليڪن چارچ والي تو هئ نان. آئسي وهان یي هونگي. سڀ چيزين آتاه هئ، اس ليئي جي حاضر. ڪمي تو هئ هين نهين. جتنا چاهيئي، جئسا چاهيئي وهم لو. صرف ٻزي رهني کا يه ايڪ ساڌن هئ. وهم ڀي کيل پال هئ. ڪوئي حساب ڪتاب ڪسکو دينکنا تو هئ نهين. يهان تو سنگم هئ نان. سنگم معني ايڪانامي. ستينگ معني کائو، پيئو، اُزاو. اچا ماترم اوديا هئ. جهان اچا هوتي وهان حساب ڪتاب ڪرنا هوتا. اچا کي ڪارڻ هين نি�چي اوپر هوتا هئ. وهان اچا ڀي نهين، ڪمي ڀي نهين. سرو پراپتي هئ اور سمپن ڀي هئ تو باقي اور ڪيا چاهيئي. آئسي نهين اچي چيز لگتي تو زياده لي ڄي. پرپور هونگي. دل پري هونگي. ستينگ ۾ تو جانا هين هئ نان. پرڪري سڀ شيوا ڪرينگي. (ستينگ ۾ بابا تو نهين هونگي) بچون کا کيل ديكتي رهينگي. ڪوئي تو ساکي ڀي هو نان. نيارا تو نيارا هين رهينغا نان. پيارا رهينغا ليڪن نيارا ره ڪري پيارا رهينغا. پياري کا کيل تو آپي ڪر رهي هئ نان. ستينگ ۾ نيارا پن هين اچا هئ. نهين تو جب آپ سڀي گرينگي تو ڪون نکالينغا. ستينگ ۾ آنا آرتات چڪر ۾ آنا. اچا، ستينگ ۾ جب آپ جنم لو تب نمنترڻ دينا، آپ اگر سنڪلپ امرج ڪرينگي تو ڦر آئينگي. ستينگ ۾ آنا آرتات چڪر ۾ آنا. باپ دادا کو سورڳ کي باتون ۾ آپ آڪرشن ڪر رهي هو! اچا اتنی تو وئپو هونگي جو سڀ کا ڀي نهين سکينگي. صرف ديكتي رهينگي. اچا.

آئسي سدا سرو سمرث آتمائون ڪو، سدا ماياجيٽ، جڳت جيٽ آتمائون ڪو، سدا سهج ڀوڳي ڀو ڪي ورداني بچون ڪو، دبل شيواڏاري، دبل ناجذاري، دبل لائيٽ بچون ڪو باپ دادا کا يادپيار اور نمستي.

وردان - روحانيت ۾ ره ڪر سومان کي سڀت پر بئنني والي سدا سکي، سرو پراپتي سوروپ ڀو

هرايڪ بچي ۾ ڪسي نه ڪسي گُٻي ڪي وشيشتا هئ. سڀي وشيش هئ، گٹوان هئ، مهان هئ، ماستر سرو شكتيون هئ یه روحاني نشا سدا سمرتي ۾ رهي اسکو هين ڪهتي هئ سومان. اس سومان ۾ آيمان آ نهين سكتا. آيمان کي سڀت ڪانتون کي سڀت هئ اس ليئي اس سڀت پر بئنني کا پريٽن نهين ڪرو. روحانيت ۾ ره ڪر سومان کي سڀت پر بئث جائو تو سدا سکي، سدا سريشت، سدا سرو پراپتي سوروپ کا آنيپو ڪريٽي رهينگي.

سلوگن - آپني شُپ ڀاوفا سين هر آتما کو دعا ديني والي اور کميا ڪرندي والي هين ڪلياڪاري هئ.